

Література:

1. Брич В. Я. Організація туризму: підручник. Тернопіль: ТНЕУ, 2017. 448 с.
2. Заповідні території Карпатських гір. URL: <http://carpathians.org.ua/>
3. Притков В.Ю., Жердьов А.Е. Екстремальний туризм в Україні: сучасний стан та перспектива розвитку. Географія та туризм. 2012. С 44-51.

Андрій Кухтій

завідувач кафедри спортивного туризму
*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського,
м. Львів*

Роман Скабара

доцент кафедри спортивного туризму
*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського,
м. Львів*

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ РЕГІОНАЛЬНИХ ТУРИСТИЧНИХ ОПЕРАТОРІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Незважаючи на варварську збройну інвазію з боку росії, український туристичний ринок може бути серед найперспективніших у центрально-східному регіоні Європи, беручи до уваги потенціал розвитку, кількість та якість роботи туристичних операторів різного рівня та інші фактори.

На наше переконання, важливими і актуальними сьогодні є наукові дослідження, метою яких є аналіз різних аспектів і процесів розвитку туристичних організацій великих туристичних регіонів, зокрема прикордонної Львівської області, вироблення і обґрунтування рекомендацій щодо їх розвитку.

Об'єктом дослідження є сектор організаторів туризму в

Львівській області, предмет – особливості діяльності регіональних туристичних операторів в умовах воєнного стану і обмежень, з ним пов'язаних.

Метою дослідження вважаємо встановлення загальних тенденцій та особливостей розвитку туристичних організацій, напрацювання рекомендацій щодо вдосконалення регіональної політики сприяння розвитку туризму, зокрема внутрішнього.

Констатуємо, що головними передумовами для успішного розвитку туристичного бізнесу в Львівській області є і залишатиметься наявність багатого туристично-рекреаційного потенціалу, який не використовується у повній мірі.

За останні роки кількість туристів, які відвідали місто Львів, зросла на 30-40%; структура складу туриста залишається без особливих змін – це в'їзні туристи з основних ринків, серед їх числа переважають відпочинкові туристи (70%) [1, с.118].

Саме тому рекомендуємо для регіональних туристичних операторів як для підприємств, що виробляють лінійку туристичних продуктів та послуг, структурувати торговий персонал за географічною ознакою.

Така структура заснована на закріпленні за кожним торговим представником – регіональним менеджером чи туристичним агентством визначеної території, на якій він продає продукцію.

Відзначимо, що в актуальній ситуації в системі збуту регіональних туристичних операторів маємо акцентувати увагу на аспектах роботи зі споживачами і стимулювання збуту. Так, туристичні оператори мали б розробити систему знижок, що передбачає зменшення вартості туристичного продукту у залежності від обсягу замовлень; використання такої системи дозволило збільшити обсяг реалізації.

На нашу думку, подальший розвиток туристичної індустрії у прикордонній Львівській області, передусім визначатиметься ресурсними можливостями та загальним спряму-

ванням державної галузевої політики, наявністю відповідної матеріальної бази, бази розміщення та транспортної інфраструктури, доступністю туристичного продукту для клієнтів.

Аналіз статистичної інформації щодо розвитку сектора організаторів туризму в Львівській області та багатоаспектного європейського досвіду сприяння його реновації дозволяє нам наголошувати на потребі стимулювання з боку державних чинників, в першу чергу, його соціальної функції.

Література:

1. Статистичний щорічник Львівської області за 2020 рік. Головне управління статистики у Львівській області, 2021. 345 с.

Валентина Лабарткава

викладачка кафедри туризму

Львівський державний університет фізичної культури

імені Івана Боберського,

м. Львів

ГЕОТУРИЗМ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНИЙ ВИД ТУРИЗМУ

Останнім часом великого поширення набули альтернативні види туризму. Розвиток цих видів туризму має свої переваги, адже, крім екологічної спрямованості, вони дозволяють більш урізноманітнити туристичні пропозиції.

Існують різні підходи до визначень та класифікації альтернативних видів туризму. Так, на думку Н. Кравченко та ін. – це культурно-пізнавальний та науковий, спортивно-оздоровчий, релігійний, власне екотуризм, промисельний та сільський туризм. Згідно іншого підходу, який підтримують П. Коваль, Н. Алешугіна та ін., під альтернативними видами, розуміються такі види, які протиставляються традиційним,